

REISJE OP DE RIJN

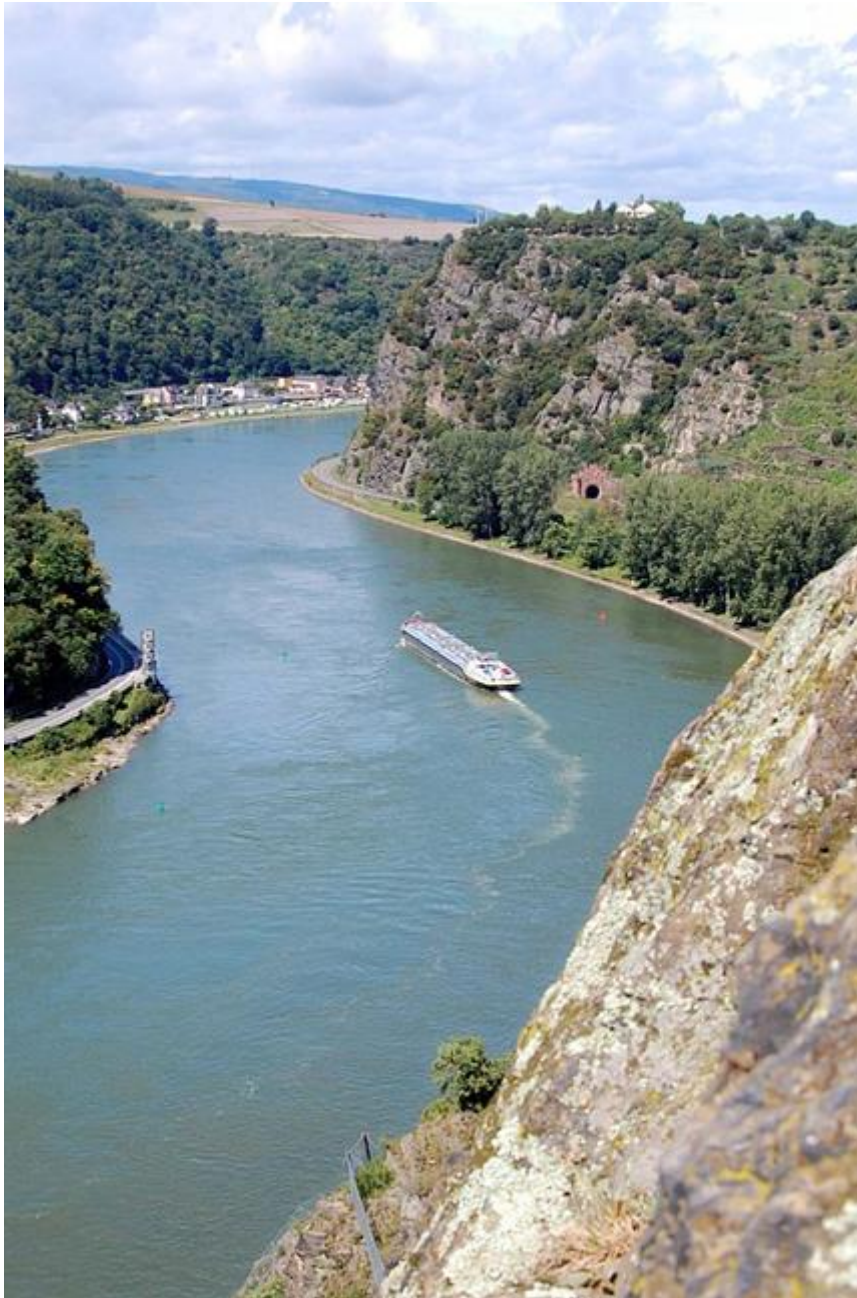
We hadden jullie graag ons Rijnreisje laten meebeleven, maar helaas we zijn al aangekomen in Arnhem en de reis zit er dus op. We kregen plotseling heel veel haast. Vanwege familieomstandigheden wilden we voor 17 juli in Arnhem zijn. Als we op 10 juli 20 km stroomafwaarts van Bazel de Rijn opvaren hebben we dus nog 7 dagen om 720 km met 8 grote sluizen af te leggen. We hebben de stroom mee en denken dat dat mogelijk moet zijn. Door lange dagen te maken is het zowaar gelukt. Maar we waren aan het eind van de dag zo moe dat we geen reisverslag hebben bijgehouden en dus blijft dit laatste reisverslag bij een korte samenvatting.

Op de Rijn krijgen we te maken met de grote beroepsvaart. Zij hebben voorrang bij de sluizen waardoor we een keer meer dan een uur moesten wachten voor we de sluis in konden. Dit was een vertragende factor maar gelukkig waren er op de Rijn geen problemen meer met de waterplanten. Alleen in één haven liepen we vast en moest ik weer onder water de schroef en de roeren vrijmaken. Op het eerste traject haalden we even een snelheid van 18 km/uur. Later hebben we dat niet meer gehaald en lag onze snelheid gemiddeld rond de 14 km/uur, waarvan 10 km/uur van onze motor en 4 km/uur van de rivier. We keken met spanning uit naar het traject bij de Lorelei, waar de rivier smal is met scherpe bochten waardoor daar stroomsnelheden van 10 km/uur kunnen voorkomen. Ook lazen we dat de grote duweenheden zo lang en breed zijn dat ze in de bochten de volledige breedte van de rivier nodig hebben en dat we zelf op moesten passen door de hoge snelheden niet uit de bocht te vliegen.

We wilden eigenlijk niet zonder een goede kaart van de rivier dit spannende stuk bevaren en die kaart hadden we in het begin nog niet. Die probeerden we te kopen in Straatsburg en tot ons geluk was een goede vaargids te koop in de jachthaven, waardoor we geen dag verloren met het zoeken naar zo een gids. Op naar de Lorelei. Tot onze verbazing of misschien wel teleurstelling was het een makkie. Nu wil ik weten of we te maken hadden met een lage rivierafvoer waardoor de stroomsnelheden laag zijn. In Koblenz ben ik me daarin gaan verdiepen en ontdek dat de peilschaal van Koblenz een waterstand van 1 m aangeeft terwijl normaal voor de tijd van het jaar de waterstand 2,6 m is. We hadden dus te maken met een erg lage rivierafvoer. Dat verklaart waarschijnlijk ook dat de tegen de stroom opvarende schepen nauwelijks gebruik maakten van de mogelijkheid de binnenbocht, waar het minder hard stroomt, te nemen. Ze bleven nu liever aan de buitenbocht omdat het daar dieper is.

We overnachtten afwisselend in kleine jachthavens of ankerden in een zijarm van de rivier. Dat laatste had onze voorkeur. Na een vermoeiende en hete dag zwemmen in redelijk schoon water. De eerste overnachting was in een jachthaven in Breisach am Rhein waar we een enorme berg waterplanten in het roer en de schroef kregen. We vonden nog tijd om het prachtige middeleeuwse stadje bovenop een heuvel te bezoeken. De volgende haven was in Straatsburg. Het moet een prachtige interessante stad zijn om te bezoeken, maar wij zagen er alleen even de jachthaven. Na een overnachting in een prachtige baai, waar je officieel alleen met daglicht mag ankeren, bereikten we de jachthaven van Bingen. Jaren geleden waren we daar met de schoonfamilie van mijn dochter Viola en ik herinner me dat het er erg hard stroomde en de vrachtschepen nauwelijks tegen de stroom opkwamen. Het was nu rustig en het stroomde maar 4 km/uur. De volgende ochtend op weg naar de beruchte

Lorelei, een rots van 132 m hoog, waar de Rijn een scherpe smalle bocht maakt met hoge steile rotswanden.

Een eeuwenoude legende verteld over de 'Maagd van de Lorelei'. De mooie sirene met haar gouden haren verleidde de schippers met haar behekste, zoete gezang, zodat hun schepen vergingen. Vandaag de dag staat er een standbeeld van de sirene aan de voet van de rots. Het echte verhaal is dat er inderdaad veel schepen vergingen, omdat de Rijn 25 meter diep en 113 meter smal was en het er gevaarlijk stroomde. Vandaag de dag is er nog steeds een gevaarlijke stroming, maar zijn er meer veiligheden aangebracht, door gevaarlijke brokken van de rots te verwijderen. Zoals gezegd hadden wij te maken met weinig stroming. Wel zagen we voor ons plotseling behoorlijke wilde golven. Toen we erdoor voeren ging de dieptemeter van 2,5 m plotseling naar 15 m. Dus we voeren over een onderwater waterval.

Door te kijken hoe de beroepsvaart vaart kregen wij steeds meer ervaring met het volgen en ontwijken van tegenliggers. Zoveel mogelijk de buitenbocht nemen omdat het daar harder stroomt. Als dat de linkeroever is moesten we wel goed opletten of de tegenliggers ook die oever hielden, want dan hadden ze voorrang en moesten wij uitwijken.

Dit is nog maar één schip. Soms hebben ze er nog twee bakken naast of er een bak voor.

Van Bingen voeren we in één keer 150 km door naar een haventje vlakbij Keulen. Dat schoot lekker op. We dachten nog twee dagen nodig te hebben om Arnhem te bereiken. Na nog een overnachting in een rivierarm lukte dat ook. In zo een rivierarm lig je middenin een beschermd natuurgebied. Je zou er dagen kunnen genieten, maar dat is ons nu niet gegeven. In de jachthaven Jason in Arnhem worden we op 16 juli welkom geheten door de havenmeester die ons aanbiedt gratis van de haven gebruik te maken omdat mijn broer zo een actief bestuurslid is geweest. Dat voelt als thuiskomen. Een goed moment om de serie reisverslagen te beëindigen. We hopen velen van jullie binnenkort weer in te ontmoeten en bij te praten.

Doorscrollen want er volgen nog vier bladzijden met foto's.

De mooie Rijnsoever.

Nog zo een mooie oever.

Maar het is soms anders. Het is maar waar je van houdt.

Zo hard stroomde de Rijn. De boeien schieten voorbij.

Met ons kleine scheepje tussen de grote jongens, die ons aan beide zijden passeren. De rechter gaf aan dat hij ons aan de rechterkant wilde passeren, terwijl je normaal rechts houdt, zoals met het verkeer op de weg. Dus constant opletten.

Dit zat in de schroef en het roer. Niet te tillen zo zwaar.